

Vis în zi de vară

Viorel Darie

Ce zi minunată! Cer albastru și pur. Parc întins și verde. Soarele luminând dulce. Tulpinele cu flori roșii și ramurile teilor legănându-se ușor. Marginile înverzite ale parcului reflectându-se fantastic pe cerul curat și clar al orizontului.

Nu e nimeni în tot parcul. E doar paradisul meu. Sunt un leneș, dorm liniștit, izbăvit de orice griji, cât e ziua de mare, printre ierburi și flori. Lucrează albinele pentru mine, așa că eu dorm liniștit, cu fața la soare, în adierea caldă de vară.

Atât de adânc am adormit încât, de la o vreme, încep să visez. Îmi pare că cineva se apropie de mine și îmi privește somnul. Pare a fi o școlăriță simpatică.

Ce fată frumoșică! N-am mai văzut nicicând una mai minunată ca ea! Ce zâmbet încântător, ce priviri scânteietoare și câtă gingășie!...

Poți să-mi arăți caietele tale?... Nu ai caiete?... Atunci, te rog, arată-mi cărțile tale de școală... Nicio carte?... Povestește-mi despre lecțiile învățate azi... Nicio lecție?... Bine, dar ce fel de școlăriță ești?... Vreau să-ți văd ghiozdanul... E gol?... Ah!... Ce-i asta? Înăuntrul, în ghiozdan sunt doar plante și fluturi!? Nu ești școlăriță?... Da, acum înțeleg bine, ești îndrăgostită de natură și pasionată de studiul ei! Povestește-mi ceva, orice vrei tu și dacă vrei...

Minunata ființă s-a așezat chiar lângă mine. Îi simt atât de aproape răsuflarea pură, bătaile ușoare ale inimii și, mai ales, privirile misterioase ale ochilor ei!

Când m-a atins cu mâna pe față, m-am trezit. Am privit în jur, nedumerit. Fata cea frumoasă dispăruse. Unde era? De ce a plecat așa de repede?

A fost o ființă sau numai un vis de-al meu? Cerul poate că a fost rochia ei de vară, albastră? Soarele cel dulce i-o fi fost privirea din ochi? Oglindirile orizontului poate au fost ochii aceia plini de mister? Trandafiri erau buzele acelea de culoarea cireșelor coapte? Ramurile suple ale copacilor puteau fi mâinile ei delicate? Vântul acela ce adia ușor a fost cumva calda răsuflare din pieptul ei?

Aș vrea cândva să mă trezesc aieuea, iar și iar, în mijlocul acestui vis. Știu că îl voi regăsi cândva, poate atunci când cerul va fi din nou albastru, când iarba va fi foarte verde și când orizontul va fi iarăși pur!